

VELIKONOCE V JIZERSKÝCH HORÁCH

7.-9.4.2007

Zúčastnění

Jirka
Pepa
Stáňa
Tinačí
Wanahčawin
Wanyaka
Yučikala

Sobota

O půl jedné se v Kolíně objevily Volavky. Chvíli jsme pobýli u nás doma, pak si Pepa vzpomněl, že si nenechal vytisknout jídelníček, tak si ho šel rychle opsat. Potom se Pepa, Wanahča a Yuči vypravili do Tesca na nákup a já a Stáňa jsme zůstali doma. Když bylo vše nakoupeno, snosili jsme zavazadla k autu a Yuči je tam natěsnal, takže Tina jimi byla obalená, že nebyla skoro vidět. Bylo slunečné odpoledne a cesta nám pěkně ubíhala. Navíc jsme rozjeli hru na upíra.

Za Novou Pakou volal Jirka, který už byl na chalupě, že máme cestou kupit pivo a cukr. Asi tři obchody jsme minuli, než se nám podařilo v Jilemnici zastavit u Normy a nakoupit. Na chalupu jsme dorazili asi v pět hodin. Jirka nám pomohl vynosit věci z auta. V chalupě už bylo zatopeno, tak jsme se mohli rovnou pustit do vaření večeře. Toho se ujal Pepa se Stáňou.

Potom přišel pan Preisler, aby se s Jirkou domluvil na zítřek. Do toho dorazil i Béna, Yučiho spolupracovník, aby nám přednášel o fungování horské služby. Večer jsme si pustili film Manitouova bota. Během něj stihnul Jirka usnout.

Celkem dost pozdě jsme chtěli jít spát, začali jsme tedy hledat vhodné místo, kam se uložit. Jirka už spal, já s Yučim jsme zabrali druhý gauč, Stáňa s Pepou měli karimatky, tak si ustlali na zemi, Wanahča se probojovala taky k jednomu gauči zaházenému věcmi a Tina obsadila rozkládací křeslo. Pak jsme mohli všichni usnout.

Neděle

Ráno jsme vstávali od devíti hodin, protože měl do desíti hodin přijít pan Preisler s traktorem, který Jirkovi slíbil převážet kamení. Nasnídali jsme se a chtěli se jít projít, ale nebylo příliš hezky. Tak jsme nikam nešli.

Místo toho Yuči zopakoval přednášku o indiánských mýtech. Ledaskdo si k tomu vzal nějakou vlastní práci: Wanahča vyšívala vlnou jeřába na šatech, Tina si šila kapote, já jsem háčkovala taštičku.

Potom jsme začali připravovat oběd a přitom hráli krty, tentokrát s kartičkami a dokonce dvěma sériemi. Loupala jsem u toho brambory a v tom začal Pepa pobíhat po chalupě a hledat zeleninu a koření do guláše. Po chvíli jsme běhali a hledali všichni, ale nic jsme nenašli. Pepa nakonec vytvořil z toho, co jsme měli, dobrý oběd, na kterém si pochutnal i pan Preisler.

Po obědě nás čekala moje přednáška o heraldice, jen Tina se nechala zlákat Jirkou nabídkou projížďky na traktoru. Když se vrátili, stihli ještě část heraldiky. Hned nato Yuči zopakoval přednášku „V čem se Karel May mylil“. Po přednáškách jsme se chtěli jít konečně projít po horách, ale už bylo docela pozdě, tak jsme si aspoň před chalupou zahráli petanque. Rozdělili jsme se na družstva Wanagi a Volavky. Napřed Wanagi vyhrávali, ale pak se k Volavkám přidal Jirka a začalo se to otáčet. Naštěstí se brzy setmělo a hra celkem nerozhodně skončila.

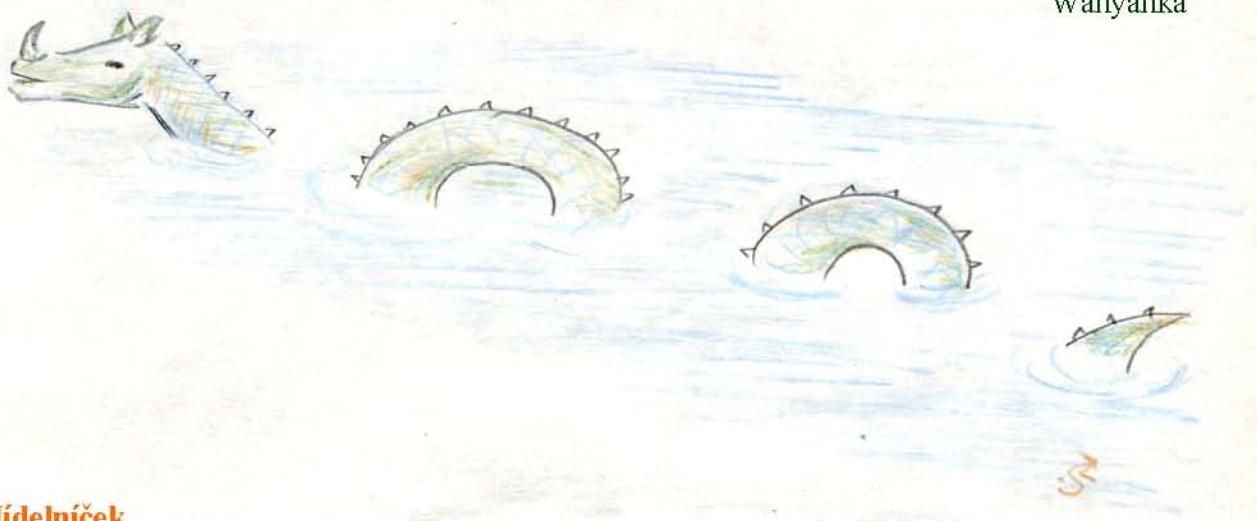
Pak jsme si šli dát večeři, po které jsme si zahráli hru Carcassone. Stáňa, Pepa i Wanahča to znali, ale já s Yučim jsme to aspoň ze začátku nechápali. Před spaním jsme si ještě pustili film Strážce snů a pak už jsme šli spát.

Pondělí

Ráno jsme se vyhrabali z postýlek okolo desáté hodiny. Wanahča si ke snídani chtěla dát rybičky, ale konzerva se jí zdála být nějak nebezpečná, až se bála, že z toho dostane botulismovou otravu. Chvíli jsme se dohadovali o tom, co budeme dělat a během snídaně jsme se dohodli, že půjdeme na procházku a pak si pustíme druhý díl filmu ze včerejška. A taky jsme to tak udělali.

Po filmu se rozpravidla debata o finančních problémech členů kmene, členů akce i kmene samotného. Pak jsme začali připravovat oběd a postupně i balit a uklizet. Po jidle jsme umyli nádobí, zametli a vyrazili domů. Do Kolína jsme přijeli sice těsně před sedmnou, ale všichni jsme se shodli, že se nám výlet líbil.

Wanyanka

Jídelníček

	snídaně	oběd	večeře
SO			smažený sýr s bramborovou kaší
NE	chleba s něčím	mexický guláš s chlebem	špagety se sýrem, klobásou, olivami,...
PO	mazanec	bramboračka	

